

Udvalgets Medlemmer M. Andersen, Brasch, Dresing, Frandsen, Hansen, Sessen tiltræde i det Væsentlige Mindretallets ovenfor fremsatte Betragtninger, men driste sig dog ikke til for Tiden at deltage i at stille Forslaget, navnlig fordi det endnu ikke er givet, om de Afgiftslempelser paa andre Omraader, som derved skulle opnaas, virkeligen ville indtræde.

Det hertil sigtende Vædringsforslag findes under Nr. 10.

2 den Afdeling.

Til § 19.

Vædringsforslag 11 er foreslaaet af Hensyn til, at Opgivelsen af Gjørballiernes Nummer maa anses for en mindre grundet Fordring fra Toldopslyuets Side.

Til § 20.

Da det neppe i det virkelige Liv er muligt, og ifølge Indholdet af andre Paragraffer i Lovforslaget heller ikke synes at være Meningen, at Brændevinsbrænderen i Ordets strengeste Forstand skal være forpligtet til „nøte“ at følge den opgivne Driftsplan, foreslaar Udvalget i Forslag 12, at dette Ord skal udgaa. Af § 44 o fremgaar det saaledes, at man naget foran berørte Paalæg for Indmæstningens Bedkommende dog kun har tilfigtet at betegne en Tidsgrænde indenfor 4 Timer.

Vædringsforslag 13 finder allerede sin Begrundelse i, hvad der er fremhævet i Udvalgets Betænkning Side 5 og 6. Flertallet kan nemlig ikke billige, at Lovforslaget samtidig med at udtale, at Valget af Bestatningsformen stilles frit for de bestaaende Brændere, gjør Gjørfabrikationen afgiftsfri for dem, der bruge det nye System, samtidig med at betage dem, der ønske at vedblive med det nuværdende System, Udgang til de Indrømmelser, som nu gjøres Gjørfabrikanter, og som betinge denne Fabrikations Vedbliven, da den i modsat Fald vil blive belastet med en saa stor Afgift, at den ikke kan svare Regning. De i Forslaget stillede Betingelser

for at maatte anbringe en Krands paa Karret, ere de samme, som nu fordres opfyldte af Administrationen.

Af de ovenfor af Mindretallet anførte Grunde har dette troet at burde slutte sig til Flertallets Forslag.

Vædringsforslag 14. Det har for Udvalget stillet sig som ønskeligt, at den i denne Paragraph andet Afsnit i sidste Punktum optagne Bestemmelse om, „at overgjørende Mæsse har Brændevinsbrænderen strax at fjerne ved uhindret at lade den afløbe til Bærmehougen eller Spildevandsledningen“, kunde udgaa. Egesom det, navnlig i en vis Periode umiddelbart efter, at Brænderiets Drift er begyndt, er umuligt at forhindre en Dvergjøring, der stundom kan være i den Grad, at den fjerde Del af Karrets Indhold strømmer over, saaledes er det ubetinget mod Eierens Interesse og Duffe, at nogen- somhelst Dvergjøring finder Sted, da Mæstningen stedse lider ved at berøre Gulvet, der ikke saaledes som Karret kan holdes frit for Syre. Men naar der kun have Balget mellem enten at bortkaste det Dvergjørende eller føre det tilbage til Karret, da er det en Selvfølge, at det Sidste dog maa foretrækkes. Ifølge Lovforslaget skal den overgjørende Mæsse enten afløbe til Bærmeholderen eller til Spildevandsafledningen. I første Fald kan den blive fordærvelig for Kreaturerne, som den skal tjene til Foder; i sidste Fald er det klart, at den afløber til aldeles ingen Nytte, og disse Tab tilfigter Udvalgets Forslag at forhindre. Vel synes det nu saa, at der for Opnaelse af denne Tilladelse ikke kunde stille sig væsentlige Hindringer i Veien, men Udvalget maa dog erkjende, at der ad denne Veie aabnes Udgang til Bøvligheder, som ikke let kunne opdages, og som kunne bevirke Nedgang i Statskassens Indtægter.

Men naar det forbydes at optage Dvergjøringen i Kar, Ballier eller andre Beholdere, saaledes at den altsaa flyder ned paa Gulvet, og kun derfra kan føres tilbage til Gjøringskarret, og naar der ved en passende Mulkt virkes til Overholdelsen af disse Bestemmelser, har Udvalget dog ikke havt Betænknelighed ved at stille Forslag om, at Dvergjøringen kan føres tilbage til Gjøringskarret.